

Alba Falcó
alba@somgarrigues.cat

Alba Falcó - Com vas fer el salt d'anar-te'n a Mèxic?

Victòria Miarnau - Era un Nadal, tot just tornant de les vacances, quan vaig veure que tenia una oferta de feina. La senyora que em va fer les entrevistes era també catalana i buscava gent d'aquí Catalunya per treballar a Mèxic. Finalment vaig ser una de les dues persones escollides i vaig decidir anar-me'n a l'altre costat de l'Atlàntic.

A.F.- En què consisteix la teua feina?

V.M.- Em dedico a dissenyar roba infantil. La meua feina consisteix principalment a dissenyar roba i arts o il·lustracions dins de la moda per a menuts. Es fan dues col·leccions a l'any, una de primavera/estiu i l'altra de tardor/hivern. Per començar s'ha de recollir tota l'informació de tendències, colors de temporada, teixits, etc. L'equip de disseny fa dos viatges l'any a Nova York per fer part d'aquesta recerca. Un cop tens material per començar em faig càrrec del procés de la col·lecció: dissenyar, buscar proveïdors, buscar materials i fer seguiment fins que s'aproven les primeres mostres, que són les que s'utilitzaran per comercialitzar el producte. També és important fer seguiment de les vendes per veure quins són els millors productes i evaluar-ne els resultats.

Es trist veure com un país que havia assolit nivells de creixement i benestar més que acceptables ara sigui destruït en poc temps

A.F.- Podries desenvolupar la teua activitat a Catalunya?

V.M.- Sí, és clar. A Catalunya hi ha força empreses dedicades al sector.

A.F.- Com veus des de l'estranger l'evolució de la situació de crisi a Catalunya? I la situació dels joves?

V.M.- Segueixo bastant les notícies de Catalunya i jo ho veig difícil. És una crisi profunda i potser durarà més del que tots voldríem. Aquí la gent també se'n fa ressò i et pregunten com van les coses per allà. És trist veure com un país que havia assolit nivells de creixement i benestar més que acceptables ara en tant poc temps es destrueixi reduint despeses a cop de retallades. Evidentment, canviarà la manera de viure dels catalans. Mirant-ho

Victòria Miarnau Masip

Dissenyadora de roba infantil resident a Mèxic

Llardecans, 1974. Fa onze anys que va deixar el seu poble natal per anar a Mèxic. Des de llavors que viu a Mèxic Districte Federal, la capital del país. Assegura que no és un lloc perillós per viure si saps a quins barris no s'hi han de posar els peus. Manté un vincle emocional amb Llardecans, on ve almenys una vegada cada any. Tot i això, de moment no es veu tornant definitivament a Catalunya.

Aquesta ha estat una entrevista internacional: connexió les Borges-Mèxic via correu electrònic. No és la costum dels periodistes del Som fer les entrevistes a distància, sinó que ens agrada xerrar personalment amb l'entrevistat, familiaritzar-nos amb el tema... En aquesta ocasió, però, era això o creuar l'Atlàntic! D'altra banda, la Vicky no és l'única Miarnau amb qui he estat en contacte. Cada dues setmanes parlo amb el seu pare, el Ramon. Ell és qui ens informa de la pluviometria de Llardecans que sempre es publica a la segona pàgina del diari. Ni amb la Vicky ni amb el Ramon ens hem vist mai cara a cara, però fa la sensació que ens coneguem des de fa molt temps.

Per molts quilòmetres que em separin, jo sempre seré de Llardecans

des de Mèxic, on, per exemple, la salut i l'ensenyament públic deixa molt a desitjar, és un avantatge molt important per als ciutadans de Catalunya. Ara el problema és fins quan es podrà gaudir del benestar social que ha caracteritzat la zona euro. Els joves és una tema problemàtic perquè ja sabem les xifres d'atur d'aquest col·lectiu. Tanmateix, penso que hem de recordar que els cicles econòmics són cíclics i no poden durar sempre.

A.F.- Què és el que més t'agrada de la ciutat on vius?

V.M.- El que més m'agrada és que sent una de les ciutats més grans del món, l'oferta de lleure és immensa. Perquè ens fem una idea de lo gran que és, l'avinguda que creua la ciutat té aproximadament uns 40 km de distància. I la seva història, tant prehistòrica com colonial, fa que sigui molt interessant perdre's

pels diferents barris de la ciutat. A més de tenir un clima molt benigne, tenim uns hiverns no gaire freds i uns estius molt suportables. Sempre he dit que el clima d'aquí és el perfecte, definitivament.

A.F.- I el que menys t'agrada?

V.M.- El que menys m'agrada és que de vegades és una ciutat bastant caòtica, el trànsit és un veritable problema. Una altra cosa que no és bona per a la ciutat és la inseguretat, has de ser concient a quins barris no ficar-hi els peus.

El que més m'agrada de Mèxic DF és que és una de les ciutats més grans del món i l'oferta de lleure és immensa

A.F.- Existeix alguna comunitat catalana amb què mantinguis relació?

V.M.- Sí, encara que no els veig gaire sovint. El que procuro és no faltar al sopar de la Diada, som pocs però és agradable mantenir aquesta tradició. També tenim l'Orfeo Català de Mèxic, on s'hi organitzen tota mena d'actes.

A.F.- Què és el que més trobes a faltar del teu poble?

V.M.- Tot en general, però evidentment la família. Des que sóc fora no he faltat ni un sol any a tornar a trepitjar el poble i espero que així segueixi.

A.F.- Quin vincle conserves amb Llardecans?

V.M.- El vincle és totalment emocional. És el meu poble, on hi tinc els pares, on he viscut la meua infància i la meua joventut. Són les meves arrels i com diu la frase: "Qui perd els seus orígens perd la seva identitat." Per molts quilòmetres que em separin, jo sempre seré de Llardecans.

A.F.- Et veus tornant algun dia a Catalunya?

V.M.- De moment, no. Encara que no se sap mai, la vida dona moltes voltes.

Peti qui peti

Santi Arbós
santi.arbos@somgarrigues.cat

1714, Garrigues 2014

Al castell de la Floresta, aquest passat 8 de juny, el Centre d'Estudis de les Garrigues va celebrar una jornada sobre l'impacte del 1714 a la comarca: bona participació, bones vibracions. Temps per escoltar els experts -Josep M. Teixidó, Josep M. Grau i Joan Farré- en diversos camps i territoris sobre aquesta època i temps perquè diversos socis del centre també hi diguessin la seva a través dels estudis que ja havien publicat o en què estan treballant. I diàleg, diàleg obert, amb moltes i bones intervencions i una constatació que potser les engloba: encara ens fa falta molt camí a les Garrigues per bastir un discurs històric mínimament coherent sobre aquesta època i les conseqüències posteriors. Però també es va fer present que tenim les eines i les ganes i que baules disperses d'aquest XVIII ja han aparegut en els reculls de les trobades d'estudiosos.

Centrats, segurament, en excés en la data de l'11 de setembre de 1714 i en l'àmbit de la capital catalana, ens ha passat per alt el nostre territori més immediat: la desaparició dels pobles de Castellots i les Beses, episodis bèl·lics, comandaments militars garriguencs que l'amic Vicenç Aguado ha anat recuperant... Ànsia i a la feina que cal fer ara encara que els resultats s'exposin en una Catalunya ja independent!

fax 973 14 01 79
info@envelatsvall.com

Vall

Lloguer i venda
Telèfon 973 14 20 78

Envelats per a grans esdeveniments
Envelats industrials per a magatzem

Mecànica en General · Carrosseria i Pintura · Pneumàtics i aliniats de direcció · Linea Pre-ITV
Connexió amb màquina de diagnosi · Compra i venda de vehicles nous, ocasió i Km.0 · Servei de Grua 24 Hores

Polígon Industrial les Verdunes, 49-51 LES BORGES BLANQUES Telèfon: 973 143 520 Fax: 973 142 443 e-correu: taller@autoreparacioborges.com www.autoreparacioborges.com

**Construccions
Jordi Bellmunt**

C/ Orient, 2-E
25400 Les Borges Blanques
Tel 655 102 543